

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مبار
بین بوم و بر زنده یک تن مبار
همه سر به سرتون به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Ideological

afgazad@gmail.com

مسایل ایدئولوژیک

درویش وردک
۱۱ فبروری ۲۰۱۶

شپارلسم مجلس(په قرآن عمل)

د ۵۴۵ هجری قمری کال دذی القعدي په یوو لسمه دسی شنبې په مابنام، شیخ عبدالقادر گیلانی (رضی الله تعال عنہ) په مدرسه کی داسی و فرمایل: حسن بصری دخداي رحمت دی پرى وي فرمایلی: دنيا خواره وشمیری، په خداي سوکند چی دننيا مزه نشته، مگر دیدی په خوار ګنلوکی.

(ای دخداي بنده) پرقرآن عمل تا هغه خداي ته چې قرآن بي نازل کړي رسوی، او په سنتو عمل کول تا په رسول اکرم(صلی الله علیه وسلم) مومن کوي. په قرآن عمل کول ددی موجب ګرځی چې برکات بي دی په زره کی خای نیسي، او زره له تیارو پاکوی او هغه ته صفا او بنسکلا وربښی. قرآن دزیرونو دنسکلاورکوونکی په خيردي اودخلق او خالق ترمنج واسطه ده. هرکله که یوگام دخداي لوری ته ورغلی نوخوبني به دی په برخه شي. پرتالاز میږی چې شکرانه به بي په بیرو طاعاتو اداء کړي، له ده پرته تولی خوبنۍ دهوي او هوس څخه دی.

جاهل دننيا به ظواهر و خوبن دی، او عالم دننيا په اندوه کی وینی. جاهل مفترات وینی اوورسره په مجادله کی وي، ولی عالم له سره موافق او پري راضي دی.

ای مسکينه، بي اعتنا تماساکر اویاله مقدراتو سره جګړه کوونکی مه اوسمه، ترڅو هلاک نشي. دژوندانه رغونونکی تحولات او بلونونه ده ګه کسانو لپاره دی، چې دخداي دغوبښتو پروراندی تسلیم دی، او خلکوته له اعتتسره بي پريکړون کړي، اوله خالق سره وصل شوی. په زره، خان او باطن دخداي سره وصل دی. دخداي او ده ګه درسول او نیکو بندگانو په پېروی ټینګارو کړي. دننيا او آخرت سود او زیبان دصلحایه بي شائبه خدمت کی نغېښتی دی. که توله دننيا ستا مال و ګرزی، ولی زره دی دصالحینو پشان صفا او خاشع نه وي، پوه شه چې دیوی ذری مالک هم نه يې. دچاچي زره دخداي داوارمو په منلو او ترسره کولو باندی اصلاح شوي وي، دخاصلانو او عوامو ترمنج یوازی حق دفرمان په سیوری کی پريکړه کوي.

واي پرتا! حیراني ده! خان وي پېژنه، چې خه شې يې، او دخداي دمردانو پروراندی خه ارزښت لري؟ تول نکراو فکردي دخورلو، څبلو، اغوستلو، دنسل تولید او دننيا دمال تولولو او زیرمه کولو کي تيرېږي. په دننيا کي دنفس مزدور او عامل او د آخرت ضایع کوونکی، ترهغى ورڅي چې بدن ډچینجيو او نورو حشراتو خوراک و ګرزی.

پیغمبر اکرم(صلی الله علیه وسلم) فرمایی: (إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَّلَ مَلَكًا يُنَادِي كُلَّ يَوْمٍ غُدْوَةً وَعَشِيَّةً، يَأْبَى آدَمَ لِذُوا لِلْمَوْتِ وَأَبْتُوا لِلْخَرَابِ وَأَجْمَعُوا لِلْأَعْدَاءِ)- « هماغه خدای لره یوه فرشته ده چی هرسهار او مابنام ناري وهی چی: ای دادم او لاده، دنسل تولید و کری دمرگ لپاره، او مانی جوری کری دورانی لپاره، او دنیا مال زیرمه کری ددبمنانولپاره ».

ربینتینی مومن هغه کس دی چی نیت بی صدق اسلامت خخه وی، ټول اعمال بی دنیا لپاره ندی، بلکه دنیا پواسطه آخرت ترلسه کوی. دجوماتونو په جورو لو لاس پوری کوی، پلونه جوروی، دمدرسونه جورو لو همت کوی، کاروان انس ایونه جوروی، دمسلمینو لاری او گذرکاوی پاکوی، او که له دی بی پرته خه ترسره کول نو هغه به داخل او عیال، کوندورندو، درویشانو اونورو محتاجینو دهوساینی اور فاه لپار ترسره کوی، دنفس دارضا لپاره کوم خه نه ترسره کوی. داکاردا خروی پا داش په هیله ترسره کوی.

کله چی دیوه شخص ټول اعمال خالصاً او مخلصاً دخدای لپاره وی، خپل هست اونیست خدای ته پریویدی، زیونه بی دانیباو او مرسلینو سره پیوستون حاصلوی، اعمال بی دقول ورگرزی، قول او عمل او ایمان بی درضایت ورگرزی، او په پایله کی بی دنیا او آخرت خیر او برکت په نصیب کیږی.

دچاچی زیره دخدای په ذکر مشغول دی، تل ژوندی دی. ددوی مرگ یوازی یوه شیبیه دی، او هغه دلیر دشیبه چی دوی دنیوی ژوند خخه اخزوی ژوند ته لیود کوی. هر کله که دخدای ذکر په زیره کی خای و نیسی، بنده تل دخدای په یاد وی، ولو که بی ژبه نه وی گویا، او هر کله که داذکر ادامه پیدا کر، نو هغه وخت بنده دخدای ته په هر حال کی محض تسلیم او اومروته بی غایره اینې. تره گه خایه چی که دزمی او دوبی په راتک کی دخدای توافق ونه گوری، ددوی رارسیدل تکذیبوی. او دگرمی او سرو خخه بی نه اغیز من کیږی. او همدارنګه دبلو او مصیبتونو پروخت صابره او بر دباره دی، ځکه هر خه دخدای له جانبه ګنی.

خومره نیک دی ددی قوم احوال! خومره عجیب دی ددوی اعمال! هر خه چی دخدای له لوری ورته ورسیرو بشکلی دی، متعال دخای دمعرفت له چینو خخه پردوی دحقیقت شراب خنلی، او دده دلطف په لمنه کی هو سادی، او دده له قرب سره بی انس اخیستی، له دی کبله او په ناچاره ده گه داقدسی دروازی ته په قیام پرته دبل خه په هکله فکرنه کوی، او پرته له خدایه له هر خه غافله دی. دمری پشان حق دفترت په لاسونه کی او سیروی، او هر کله که حق دفترت اراده و کری نودوی داصحابو کهف په خیر گرخوی چی په هکله بی فرمایی: (وَنَقَبَّهُمْ دَأْتَ الْيَمِينَ وَدَأْتَ الشَّمَالَ)-» دوی بنی او چې لوری ته اړوو. سوره کهف آېه ۱۸« ژوندی کوی بی او په خو ټښت بی راولی.

دوی تر تولو هوبنیار کسان دی چی غوبنسته بی له خدایه یوازی مغفرت او بیننه ده، او تول غم او هم بی ددی مهم اصل په لاسته راولو کی دی.

واي پرتا! داور دا هل اعمال ترسره کوی، او جنت ته دننو توهیله هم لری، ستا طمع بی ګتی ده. پدی عاریه ژوند مه مغوروه کیږه، چی دیرزربه در خخه واخیستن شی. عزوجل خدای داخوورخی ژوند ځکه در ته بینلی چی، دنیکو اعمالو په ترسره کولو او دحق درضایت ترلاسه کولو کی بی مصرف کری. ولی ته یوازی په خپل غوبنسته او خواست عمل کوی. همدارنګه پوه شه چی، جسمی رو غتیا، شتمنی او ثروت، امنیت او هوساین، خای او مقام او خلاصه هر خه چی دنیا دنعمتو نو خخه در سره دی، ټول تیریدونکی عاریتی او زوال منونکی دی. پس ددی امان تو سره دافرات په لاره مه خه، ځکه دهري پوراندی بی مسؤول بی او زربه تر پوبنستو گویرونو لاندی راشی. ده گه خه چی په لاس کی بی لری دخدای دخوبنی او خلکوتنه دخدمت او دطاعت او بندگی په لاره کی ګتہ پورته کړه (ای غافله) هغه خه چی پئان بی بوخت کری، نور له هغوف خخه یوازی حق درضایت په لاره (په دنیا او آخرت) کی بله ګتنه نه پورته کوی.

بوه له بزرگانوخته فرمایلی: دخلق سره په مصاحبت کي دحق رضایت په نظرکي ونيسه، نه داچي حق دخلق در رضایت لپاره وغوارى. چاچي دخداي عهد مات کري دهغى عهد مات کر، او دچازره چي دخداي په لاره کي مات شوي، التيام کر، او دلジョبي بي وکر.

له صالحو بندکانوخته دحق پروراندی دموافقت او رضایت لاره زده کر.

«ربنا آتنا فی الدنیا حسنہ وفی الآخرة حسنہ وقناعذاب النار». آمين.